

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Imperator Valens, Nouatianos qui non minori studio, quàm
orthodoxi, consubstantiale aßeuerabant, infestabat, quodq[ue] Imperator
Valentinianus filium quem suo nomine vocauit, genuerat, nam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

*Laurigeram nymphæ dum miscet cantibus urbem
Raucaq; multigemens defendit balnea murus.*

Verùm ista de Oraculo paulo post euenêre. Id temporis verò, cum murus Chalcedonis diruendus esset, Constantinopolitani orabant Imperatorem vt ab illo demoliendo abstineret. Idem à ciuibus Bithyniæ Nicomediæ, & Niceæ, qui tum forte Constantinopoli aderant, rogatum est. At ille, ira supra modum accensus, supplicantium postulationem agrè admodum tulit: & quo Iurifurandi fidem seruaret, non modò murum disturbari, verumetiam ruinas illius aliis minutis lapidibus oppleri iubet: Atque adhuc etiam in quibusdam muri partibus licet videre, quo pacto maximis & eximiis fundamentorum muri veteris lapidibus structura pertenuis & nullius ferè pretij tum imposita fuisset. Sed de muro urbis Chalcedonis satis multa.

Quòd Imperator Valens, Nouatianos qui non minori studio, quàm orthodoxi, consubstantiale asseruabant, infestabat, quodq; Imperator Valentinianus filium quem suo nomine vocauit, genuerat, nam Gratianus ante aditum imperiũ natus erat.

CAP. IX.

Porro Imperator ab illis persecutendis, qui fidem consubstantialis tuebantur, non destitit, sed eos expulit à Constantinopoli, & cum illis vna Nouatianos, tanquàm eidem opinioni addictos, eorumque ecclesias occludi iussit. Episcopum autem Agelium, qui illis præerat virum, qui iam olim à Constantini temporibus rexerat ecclesiam, vitamque planè apostolicam traduxerat, exilio multari. Iste per vniuersum vitæ tēpus nudis pedibus inceserat, vnaque tunica, præceptum Euangelij obseruans, vsus fuerat. Per id tēpus Martianus, qui olim in palatio satellitis munere perfunctus fuisset, vir valde pius & eloquentia insignis, Imperatoris iram contra Nouatianos inflammata restinxit. Qui tum præbyter ecclesiæ Nouatianæ factus, Anastasiam, & Carosim Imperatoris filias, grammaticæ præceptis instituit.

SOCRAT. HISTOR.

fuit. Quarum nomine balneæ publicè Constantinopoli, à Valente extructæ fuère, & ibi adhuc cernuntur. Itaque præ reuerentia, qua illum Imperator obseruabat, Nouatianorù ecclesiæ ad tempus occlusæ, denuo aperiuntur. Non tamè molestijs, quas illis faceſſebant Ariani, penitus liberati fuerunt. Erant enim illis propterea inuisi, quòd eos, qui fidè tenebant consubstantialis, amore & beneuolentia amplexabantur. Atque illo quidem tempore hic rerum status fuit. Istud nos minimè præterire debet, bellum contra Tyrannù Procopium susceptum, sub fine mensis Maij administratum fuisse, Gratiano, & Dagalepho Cofs. Paulo post illud bellum, eisdem Cofs. Valentiano Imperatori in partibus versus occidentem natus est filius, ipsius nomine nuncupatus. Nam Gratianù filium ante susceperat, quàm imperij adiret gubernacula.

De grandine inusitata magnitudinis, qua de cælo decidit, et terræmotibus, qui in Bithinia et Helleſponto acciderunt. CAP. X.

ANno sequèti, Lucino & Iouiano Cofs. Sexto Non. Iulij, grando magnitudine inusitata, lapidibus similis Constantinopoli decidit. Est quidem multis in ore illam grandinem, Deo inato, quòd multi sacerdotes, qui cum Eudoxio communicare recusauerant, essent ab Imperatore relegati, delapsam fuisse. Non multo post, eisdem Cofs. Valentinianus filium suum Gratianum Imperatorem creat, 1x. Calend. Septembris. Anno proximo Valentiniano, & Valente secundum Cofs. quinto Idus Octobris, terræmotus in Bithynia factus, Nicæam urbem deturbauit. Iste duodecimus annus fuit post ruinam Nicomediæ. Post paulo multæ partes Cerinæ, vrbis Helleſponti altero terræmotu conuassatæ, ceciderunt. Verùm, quamuis ista hoc modo euenirent, nihilo magis tamen Eudoxij Episcopi Ariariorum, & Valentis Imperatoris animi ad pietatem, & rectâ de religione opinionem commoti fuerunt. Nam crudeliter in eos sæuendi, qui ab ipsis in fidè dissentiebant, nullû aliquando finem fecère. Isti terræmotus videbantur tumultus in ecclesia certa fuisse indicia. At quamquam complures